

נצח ישראל- פרק מ"ו / מקורות נוספים

1. יבמות (כ"ד, ב')

ת"ר אין מקבלין גרים לימות המשיח. כיוצא בו, לא קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה. א"ר אליעזר: מאי קרא? (ישעיה נד-טו) "הן גור יגור אפס מאותי מי גר אתך עליך יפול", אבל אידך לא:

רש"י: הן גור. הבא להתגייר יגור אפס מאותי, בעוד שאין אני עמכם – יתגייר, דהיינו בזמן הזה: מי גר אתך עליך יפול. מי גר אתך בעניותך כאשר אמרת: עליך יפול. לעוה"ב יפול ינוח כמו על פני כל אחיו נפל (בראשית כה) יפול מלדך אלף (תהלים לא):

2. מכתב מאליהו (ב', עמ' 77)

בהרבה דברים נאמר: "לעולם יעסוק אדם...שלא לשמה", אבל התשובה אינה נכללת בהם. הן פעולת ה"שלא לשמה" היא לשמש כסיוע לנקודה הפנימית, בהסירה את המניעות ואת העיכובים בדרך התפתחותה אל ה"לשמה" הגמור. אבל התעוררות התשובה, היא היא עצם הנקודה הפנימית ממש, ואם אין היא המניע הרי אין זו תשובה אמיתית כלל...כי התשובה אינה אלא הפעלת הנקודה הפנימית בבחירה מדעת, ובכוונה מלאה, ובלי פנימיות לא תיתכן תשובה. הרי שהתשובה היא מצווה שאין שייך לעשותה שלא לשמה כלל.